

**ДО
ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
ГР. СОФИЯ**

К О Н Ц Е П Ц И Я

**ЗА СТРАТЕГИЧЕСКО УПРАВЛЕНИЕ
НА ВОЕННО-ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ГР. ПЛОВДИВ**

изготвена от:

майор Христо Атанасов Анчев – административен ръководител, военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр.Пловдив, кандидат за заемане на длъжността административен ръководител – военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив /обявен конкурс за длъжността с решение по протокол № 14/23.04.2025 г., обн. в ДВ бр. № 35/25.04.2025 г./.

**УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА,
ЧЛЕНОВЕ НА ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ
СЪДЕБЕН СЪВЕТ,**

Представям на Вашето внимание настоящата концепция за стратегическо управление на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, която е изготвена от мен във връзка с нормативните изисквания на чл.194а, ал. 2 от ЗСВ и в съответствие с чл. 47, ал. 5, т. 6 от Наредба № 1 от 09.02.2017 г. за конкурсите за магистрати и за избор на административни ръководители в органите на съдебната власт.

В концепцията съм се опитал да се съсредоточа върху спецификите на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив като отделен орган на съдебната власт и част от военното правораздаване. Посочил съм личната си мотивация, състоянието на структурата и вижданията ми за по-нататъшното ѝ функциониране и развитие.

I. ЛИЧНА МОТИВАЦИЯ ЗА ЗАЕМАНЕ НА ДЛЪЖНОСТТА

Личната ми мотивация за заемане на длъжността административен ръководител – военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив се основава на натрупания от мен професионален опит и на твърдото ми убеждение, че придобитите до настоящия момент умения от работата в системата на прокуратурата ми дават възможност адекватно да отговоря на високите изисквания на длъжността, за която кандидатствам.

Средното си образование завърших през 1993 г. в Гимназията с преподаване на западни езици в гр. Пловдив /профил немски език/. След отбиване на донаторна военна служба, от 1995 г. до 1999 г. бях студент редовна форма на обучение, държавна поръчка в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. След преминаване на едногодишния задължителен стаж като съдебен кандидат на 15.09.2000 г. придобих юридическа правоспособност. На 02.07.2001 г. бях назначен за младши прокурор в Районна прокуратура гр. Пловдив. Две години по-късно заех длъжността прокурор в същата прокуратура, а от 04.06.2012 г. до 19.10.2015 г. бях командирован в Окръжна прокуратура гр. Пловдив. На 19.10.2015 г. встъпих в длъжност като зам. административен ръководител - зам. военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив. На 10.07.2020 г. встъпих в длъжността административен ръководител - военно-окръжен прокурор на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив

Дългогодишната ми работа в три различни прокуратури, ми предостави възможност постепенно да натрупам опит и знания, които са ми били от полза в работата като прокурор, зам. административен ръководител и административен ръководител. Увереността ми за това се основава най-вече на повече от девет години и половина стаж във Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, където усвоих спецификите на военното правораздаване и като заместник на административния ръководител и впоследствие административен ръководител, натрупах административен опит.

С Решение по Протокол № 40/01.12.2011 г. на ВСС съм атестиран с комплексна оценка „много добра“. С Решение по Протокол № 48/24.09.2015 г. на ВСС съм атестиран с комплексна оценка „много добра“.

Винаги съм се стремял да изпълнявам с максимална ангажираност служебните си задължения, за което съм награждаван със заповеди от 22.01.2015 г. и 12.04.2019 г. на Главния прокурор с отличие „служебна

благодарност“ за работата ми като наблюдаващ прокурор по конкретни наказателни производства и за дейността ми като прокурор и заместник на административния ръководител на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив.

По време на сегашния ми мандат като административен ръководител, който е към края си, не е имало сътресения във Военно-окръжна прокуратура – Пловдив или проблеми във работата, които да предизвикат реализиране на дисциплинарна отговорност или негативни констатации от извършените през този период планови и тематични проверки от погорестоящите прокуратури и ИВСС.

Накрая, но не на последно място по значение, искам да подчертая, че процесът на работа с магистратите и съдебните служители във Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив ми дава увереност да считам, че продължавам да се ползвам с необходимия авторитет пред тях и мога да разчитам на доверието им в още по-голяма степен отколкото в началото на настоящия мандат.

II. АНАЛИЗ И ОЦЕНКА НА СЪСТОЯНИЕТО НА ВОЕННО-ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА ГР. ПЛОВДИВ. ОЧЕРТАВАНЕ НА ДОСТИЖЕНИЯТА И ПРОБЛЕМИТЕ В ДОСЕГАШНАТА ДЕЙНОСТ.

Седалището на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив се намира в гр. Пловдив, ул. „Д-р Г. М. Димитров № 28. Първият и вторият етаж от сградата на посочения адрес се ползват от Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив и Военен съд гр. Пловдив, като актуалното разпределение на помещенията е утвърдено с решение по протокол № 19/05.07.2018 г. на Пленума на ВСС. Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив разполага с достатъчен брой помещения, материално и техническо осигуряване, даващи възможност прокурорите, следователите, общата и специализираната администрация нормално да осъществяват своите функции. Това се отнася и за принадлежащия към Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив военно-следствен участък в гр. Стара Загора, който се помещава в съдебната палата на същия град и разполага с отделен служебен автомобил.

По щат Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив се състои от:

административен ръководител – военно-окръжен прокурор, двама зам. административни ръководители – зам. военно-окръжни прокурори, четирима военни прокурори и четирима военни следователи като всички щатове са заети;

съдебен администратор и 20 съдебни служители, 11 в общата и 9 в специализираната администрация, от които всички щатове са заети. В периода м. февруари - м. април 2018 г., в изпълнение на решение по протокол № 4/07.02.2018 на Прокурорската колегия при ВСС, беше извършена оптимизация на щатната численост на съдебните служители със съкращаване на четири щатни бройки. Двама съдебни служители бяха съкратени, а други двама – преназначени в Районна прокуратура гр. Пловдив.

Във военно-следствения участък в гр. Стара Загора работят военен прокурор, военен следовател, двама съдебни служители – деловодители и шофьор-куриер.

Към настоящия момент числеността на личния състав /магистрати и служители/ осигурява възможност за нормалното функциониране на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив.

Териториалната компетентност на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив включва административните области Пловдив, Стара Загора, Хасково, Пазарджик, Кърджали и Смолян. На тази територия са съсредоточени преобладаващата част от боеспособните структури на Българската армия, включително 10 стратегически обекта и близо половината от всички военнослужещи. В зоната на отговорност на РС „Военна полиция“ гр. Пловдив, съвпадаща с териториалната компетентност на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив, са дислоцирани 114 военни обекта, включително най-големите военни формирования в страната и 67 освободени войскови района. Именно териториалният обхват и концентрацията на армейски сили обуславят съществуването и на структура извън седалището на прокуратурата - военно-следствения участък в гр. Стара Загора.

Всички магистрати и почти всички съдебни служители са с дългогодишен стаж в съдебната система, познават служебните си задължения и се стремят да ги изпълняват добросъвестно и стриктно.

Въпреки концентрацията на голяма част от военнослужещите в състава на Българската армия, територията, обслужвана от Военно-

окръжна прокуратура – Пловдив, е сравнително компактна на фона на териториалния обхват на Военно-окръжна прокуратура – София и Военно-окръжна прокуратура – Сливен. По тази причина, дори когато дадено местопроизшествие не е в гр. Пловдив или в гр. Стара Загора и се налагат неотложни действия по разследването, не се създават прекомерни затруднения при одобрението от Военен съд – Пловдив на извършените обиск, претърсване и изземване, както и за разпити на свидетели и обвиняеми пред съдия.

Съгласно Заповед № РД- 04-126/26.03.2024 г. на административния ръководител на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, постъпващите материали се разпределят в следните групи, а именно:

- „Преписки“;
- „Преписки със значителна/висока/ фактическа и правна сложност, както и образувани за трафик на хора“;
- „Досъдебни производства“;
- „Изпълнение на наказанията“;
- „Международно правно сътрудничество“;
- „Изпълнение на указанията на Главния прокурор“;
- „Досъдебни производства със значителна/висока/ фактическа и правна сложност, както и образувани за трафик на хора“;
- „Преписки за престъпления, извършени от магистрати“;
- „Досъдебни производства за престъпления, извършени от магистрати“;
- „Преписки, образувани за изпиране на пари и финансиране на тероризъм“;
- „Досъдебни производства за изпиране на пари и финансиране на тероризъм“;

Определените групи кореспондират със спецификата на работа във Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив. Предвидена е възможност за изключване с мотивирана заповед на конкретен прокурор или следовател от разпределението на новообразуваните преписки и дела, както и за тяхното преразпределение при предстоящо освобождаване от длъжност на магистрат или продължителното му отсъствие на различните правни основания. Постъпващите материали се разпределят от административния ръководител или негов заместник на принципа на случайния подбор /освен в изрично предвидените случаи на определен избор/ чрез УИС 3. Натовареността на всички магистрати е определена на 100%.

От м. септември 2020 г. до настоящия момент във Военно-окръжна прокуратура- Пловдив със заповеди на административния ръководител на Военно-апелативна прокуратура- София и един път със заповед на Главния прокурор са извършени девет тематични проверки, четири комплексни ревизии, три тематични ревизии, една извънредна тематична ревизия и една извънредна тематична проверка. В изготвените доклади от проверяващите не са били отразявани съществени пропуски и слабости в организацията и работата на Военно-окръжна прокуратура- Пловдив. Извършена е и една контролна проверка от Инспектората при Висшия съдебен съвет, която също не е установила проблеми в дейността на Военно-окръжна прокуратура- Пловдив.

Срочността за разследване и на произнасянето след това по същество от прокурорите е много добра. Продължаване на срокове по досъдебните производства не се налага поради бездействие на разследващия орган – военен следовател или военен разследващ полицай. Същите осъществяват своевременно процесуално-следствените действия, които изцяло зависят от тях. Продължаване на сроковете се налага най-вече в случаите на несвоевременно изготвяне на назначени експертизи, което е общ проблем за всички прокуратури в страната. При отделни досъдебни производства причина за това е и необходимостта от разпити на множество свидетели, явяването на не всички от които може да се осигури своевременно. Прокурорите се произнасят по преписките и досъдебните производства в едномесечен срок. Само в извънредни случаи се налага да бъде продължаван срока за решаване на делото по същество с още един месец по реда на чл. 242, ал. 5 от НПК.

Изключително рядко се стига до спиране на досъдебно производство. Действително, това се дължи и на субектите на наказателна отговорност, включени в компетентността на военните прокуратури, както и на обстоятелството, че голяма част от свидетелите са трудово ангажирани в съответните звена на сектор „Сигурност“. Въпреки това, често обвиняемите са освободени от военна служба, а свидетелите нямат установено местонахождение, поради което посочените предимства не винаги са налице. Незначителният брой на спрените досъдебни производства е резултат най-вече на наложената дългогодишна практика, че спирането на делото е изключение и при необходимост от такова произнасяне, след това своевременно се предприемат всички възможни действия за възобновяване на наказателното производство. На практика до

прекратяване по давност на спрени дела се стига единствено в редките случаи, когато авторът на деянието не е бил разкрит.

До скоро положителни резултати в работата носеше установената от години практика в повечето от случаите проверките по чл. 145, ал. 1, т. 3 от ЗСВ, водени срещу офицери, да се възлагат на военни следователи, които несъмнено притежават по-висока компетентност от извършващите тази дейност органи на РС „Военна полиция“ - Пловдив. Актуалната натовареност на военните следователи с досъдебни производства позволява ангажирането им и с проверки срещу офицери и въобще проверки по казуси с фактическа и правна сложност. Вследствие на това се осигуряваше възможност преписките да съдържат необходимите данни, които да позволят на наблюдаващия прокурор по-правилно да прецени дали да образува досъдебно производство или да постанови отказ за образуване и да прекрати съответната преписка.

В резултат на извършена комплексна ревизия във Военно-окръжна прокуратура – Пловдив от 06.11.2023 до 10.11.2023г. проверяващият екип от прокурори от Върховна касационна прокуратура изрази съмнение, че възлагането на проверки на военен следовател е законосъобразно и в изготвения за резултатите от ревизията доклад препоръча по въпроса да се произнесе Отдел „Аналитичен“ на Върховна касационна прокуратура-София. По тази причина след получаването на доклада във Военно-окръжна прокуратура – Пловдив тази практика е преустановена. Това налага активизиране на военните прокурори в определени случай, касаещи по-сложни казуси, да извършват лични проверки.

Активизирана е работата по случаите, касаещи деяния, извършени при условията на домашно насилие. Наблюдава се увеличаване на получените сигнали. Образуваните от тях преписки и досъдебни производства се работят приоритетно и във възможно най-кратки срокове. Не винаги се стига до образуване на досъдебно производство, респ. внасянето му съда. Тази тенденция се дължи на обстоятелството, че в хода на проверките често потърпевшите не потвърждават изнесените в сигналите си данни, а в други случаи на спецификата на деянията и липсата на очевидци. Дори и при наличие на достатъчно данни по смисъла на чл. 211, ал.1 от НПК, в хода на образуваното досъдебно производство трябва по несъмнен начин да се докаже инкриминираната дейност, което в повечето случаи се налага да стане с гласни доказателствени средства. Поради характера на отношенията между съответния деец и потърпевш,

свидетелските показания не винаги са достатъчни за доказване на обвинителната теза.

Приоритетно внимание се обръща и на престъпленията, свързани с пътно-транспортни произшествия, които са довели до причиняване на смърт или телесни повреди. При необходимост местопроизшествието се посещава не само от разследващия орган и придружаващите го експерти, но и от дежурния прокурор. След извършване на неотложните следствени действия и събиране на другите необходими доказателства се прави нужното авто-техническите експертизи / единични или комплексни/ да бъдат изготвени в разумен срок.

Във Военно-окръжна прокуратура - Пловдив периодично се провеждат събрания на прокурорите и следователите, понякога с участие на военни разследващи полицаи. Обсъждат се текущи проблеми, свързани с работата по преписките, разследването, върнатите от съда дела и постановените оправдателни присъди. За всяко от тези събрания прокурор или следовател подготвя лекция по предварително зададена тема с цел поддържане и актуализиране на знанията на магистратите в областта на практиката и теорията.

В общата и в специализираната администрация повечето служители са с голям стаж и опит. Организацията на работата е оптимална за структура със сравнително малък числен състав, с възможност за взаимозаменяемост при осъществяване на различните функции. Съдебните служители съвестно и отговорно изпълняват трудовите си задължения и до настоящия момент не е имало основания за търсене на дисциплинарна отговорност.

Текущата работа е съпътствана и от проблеми, някои от които са обективни и решаването им е извън правомощията на административния ръководител, но други упорито следва да бъдат преодолявани, респ. ограничавани.

Както е посочено в концепцията на административния ръководител, военно-апелативен прокурор на Военно-апелативна прокуратура – София полк. Живков, който наскоро бе назначен за титуляр на длъжността от Прокурорската колегия на Висшия съдебен съвет, решението на Европейския съд за правата на човека по делото „Мустафа срещу България“ постави отново на дневен ред темата за целесъобразността от съществуването обхвата на компетентност на военното правораздаване. Освен че е конституционно предвидено, то е и необходимо в контекста на

действащите международни военни конфликти в близост до границите на Р България. Те повишават риска от възникване на ситуация, в която българската армия да бъде приведена в повишена бойна готовност или дори да бъде обявено военно време. В такива условия ролята на военните съдилища и прокуратури е изключително важна.

След постановяването на цитираното решение редакцията на чл. 396, ал. 2 от НПК не е променяна и извън случаите, когато е компетентна Европейската прокуратура, на военните съдилища продължават да са подсъдни делата за престъпления, в осъществяването на които са участвали и граждански лица. В този период Военно-окръжна прокуратура – Пловдив е наблюдавала такива дела. Въпреки че не е поставяна под въпрос нейната компетентност да води разследването /дори и от защитниците на обвиняемите/, създалата се противоречива съдебна практика поражда затруднения за преминаването на наказателния процес в неговата съдебна фаза, поради формиралите се различни виждания кой съд е компетентен да разгледа такова дело. Доколкото основната критика на Европейския съд за правата на човека е, че съдебните заседатели в съдебния състав, осъдил Мустафа са военнослужещи, може би най-удачният вариант е със законодателни промени към военните съдилища да се въведат два вида съдебни заседатели – военнослужещи и цивилни лица, като последните участват в заседанията, попадащи в хипотезата на чл. 396, ал. 2 от НПК.

Поставянето под съмнение на изключителната компетентност на военните съдилища по смисъла на чл. 396, ал. 2 от НПК ще се отрази негативно върху натовареността на военните прокуратури и конкретно на Военно-окръжна прокуратура – Пловдив. Спадът в обема на работа през последните години се дължи най-вече на премахването на донаторната военна служба и ангажирането на прокуратурите с обща компетентност с наказателното преследване на деяния извършени от държавните служители на ГД „Охрана“ и ГД „Изпълнение на наказанията“ при Министерството на правосъдието, държавните служители на Министерството на вътрешните работи и на структурите, отделени постфактум от последното. Това законодателно решение, освен че доведе до спад в натовареността на военните прокуратури и логичното закриване на две от тях, имаше и за последица намаляване на разследванията срещу полицейски служители и внасяне на дела срещу тях с обвинителни актове в съдилищата.

Горното е законодателен въпрос, който може само да бъде маркиран. За разлика от него, перманентен проблем е ниската по мое виждане разкриваемост на престъпления от оперативните работници от Отдел „Разкриване на престъпленията“ при РС „Военна полиция“ – Пловдив. Въпреки че Служба „Военна полиция“ е т. нар. ведомствена полиция, нейните органи са подчинени единствено на министъра на отбраната, но не и на началника на отбраната съответно на стоящите йерархично под него командири. Този правен статут би трябвало да осигурява оперативна самостоятелност и да свежда до минимум възможностите за неправомерно въздействие върху оперативната работа, но въпреки това резултатите от нея са незадоволителни. Въпреки подобратата си материално-техническа осигуреност, ефективността на Отдел „Разкриване на престъпленията“ при РС „Военна полиция“ - Пловдив е много по-ниска от тази на по-лошо обезпечения Отдел „Разследване на престъпленията“, с когото военните прокурори имат традиционно добро взаимодействие. За максимална обективност, ще посоча, че върху бързината на оперативната работа, респ. върху нейната ефективност, влияние оказват две нормативни решения на Законодателя. За разлика от областните дирекции на МВР и териториалните дирекции на ДАНС, регионалните служби „Военна полиция“ не фигурират сред оправомощените органи, които могат да искат прилагане на специални разузнавателни средства по ЗСРС, както и да искат от съда разрешение за предоставяне на данни по чл.251б, ал. 1 от ЗЕС. Такъв орган е Служба „Военна полиция“ гр. София, осъществяваща централното ръководство над регионалните служби. Това създава необходимостта от съгласуване по административно-команден ред на мероприятията, които са по инициатива на регионалните служби „Военна полиция“. Доколкото обаче тези два закона не осигуряват единствените способи за оперативна дейност, нормативната уредба не може да служи като оправдание за слабите резултати. На практика се налага административния ръководител и неговите заместници да полагат почти ежедневни усилия за да не изпадне разкриването на престъпления в латентна фаза. Неотдавна беше установен и случай, макар и изолиран, при който за сериозен инцидент не беше уведомена Военно-окръжна прокуратура – Пловдив. В хода на разследването за установяване на причините за това бездействие, бяха събрани доказателства, че тогавашния началник на Отдел „Контрол и охрана“ при РС „Военна полиция“ – Пловдив е съставил неистински

официален документ, за което беше предаден на съд и осъден за престъпление по чл. 308, ал. 1 от НК.

В контекста на настоящото време изключително важно е извършването на същинска оперативна дейност. Сериозни остават проблемите с окомплектоването на въоръжените сили с личен състав, въоръжение и другите необходими материални средства. Съобразно териториалната компетентност на Военно-окръжна прокуратура – Пловдив във фокуса на вниманието е забавянето в подготовката на Трета авиационна база, дислоцирана в с. Граф Игнатиево обл. Пловдив, за приемането и най-вече за експлоатацията на новите бойни изстребители F-16. Продължава изпълнението на част от сключените договори за изграждане на необходимата инфраструктура на авиационната база. Подписани са 85 договора за проектиране, инженеринг, строително-монтажни дейности и строителен надзор за общо 49 обекта. Проблемен е и друг стратегически обект – полигонът „Корен“ край едноименното село в обл. Хасково. Той продължава да не е модернизирал, въпреки наличието на сключен договор и авансово преведени средства, тъй като търговското дружество – изпълнител е изпаднало в несъстоятелност. Конкурсите за възлагане на обществените поръчки, които изискват изразходване на големи средства от държавния бюджет, се провеждат в Министерството на отбраната в гр. София. След това обаче, изграждането на инфраструктурата и доставянето на договорената техника, съответно упражняваният контрол от длъжностните лица към Министерството на отбраната, се осъществяват по места, т.е. в редица случаи на извършване на инкриминирано деяние от последните компетентна е Военно-окръжна прокуратура- Пловдив.

Още веднъж ще отбележа, че когато противодействието срещу престъпността премине във фазата на наказателния процес, развитието на работния процес е значително по-предсказуемо и по-контролируемо. В близка перспектива обаче ще възникне кадрови проблем, на който е наблегнал в концепцията си полковник Живков и който касае Военно-окръжна прокуратура – Пловдив. От следващата календарна година, в рамките на 2 години и 4 месеца всички военни следователи, работещи в нея ще навършат пределната за магистрат възраст от 65 годни. По тази причина е наложително поетапно да бъдат разкривани щатове за „младши следователи“. Целта е да се осигури приемственост и Военно-окръжна прокуратура – Пловдив да не бъде лишена от военни следователи, а не в

дългосрочен план да се увеличава тяхната численост, която на фона на актуалния обем от работа е достатъчна.

Проблемен момент продължава да бъде и прекратяването на съдебните производства и връщане на дела в досъдебна фаза поради допуснати процесуални нарушения, понякога изразяващи се на практика в технически грешки, които лесно могат да бъдат избегнати при съставянето на постановленията за привличане на обвиняем и изготвянето на обвинителните актове. Процентното отношение на върнатите дела към внесените такива не е прекалено голямо, но може да бъде подобро. При сравнително ниския абсолютен брой на внесените за разглеждане от Военен съд гр. Пловдив досъдебни производства, увеличаването на върнатите дела само и едно или две, влошава в значителна степен процентното отношение между двете категории.

В отделни и изолирани случаи постановяването на оправдателни присъди и решения се явява като резултат от недостатъчна ангажираност от страна на разследващия орган и наблюдаващия прокурор при събирането на доказателствата и преценката на тяхното правно значение, както и несъобразяване с актуалната съдебна практика. Показателни за това са случаите, при които във въззивното производство прокурори от Военно-апелативна прокуратура гр. София не поддържат протестите, съответно впоследствие не сезират касационната инстанция. По горепосочените причини, дори слабо повишаване на оправдателните присъди и решения, видимо влошава процента на съдебните производства, в които Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив не е успяла да докаже обвинителната си теза.

III. НАБЕЛЯЗВАНЕ НА ЦЕЛИ ЗА РАЗВИТИЕТО И МЕРКИ ЗА ТЯХНОТО ДОСТИГАНЕ

Целите, които трябва да се постигнат, следва да се разглеждат като нещо, което е реално достижимо на базата ресурсите, с които към момента разполага Прокуратурата и в частност Военно-окръжна прокуратура - Пловдив. Основна цел неизменно трябва да бъде съхраняването на достиженията, които са постигнати с много усилия и в продължение на дълги години работа. Трайният успех се постига само с усилията на всички, които са ангажирани към неговото осъществяване и изисква време и постоянство. За това посочвам единствено бъдещите цели, които по мое мнение могат да бъдат постигнати и съответните мерки за тяхното

осъществяване. Освен това, динамиката на работата, приоритетите на Прокуратурата на национално ниво, както и евентуални законодателни промени, могат да доведат до формулиране и на нови цели, които не са предвидими понастоящем.

1.Трябва да се запази съществуващата практика за срочно произнасяне от страна на прокурорите и своевременно разследване от следователите и военните разследващи полицаи по възложените им досъдебни производства. Това може да бъде постигнато с полагане на постоянни усилия за поддържане на мотивация за работа, на добър климат в отношенията между прокурорите, следователите и служителите в администрацията, своевременно разрешаване на проблеми от различно естество, доколкото последното е във възможностите на административния ръководител. Това обаче не означава, че ще бъдат правени компромиси с нормите за морално и етично поведение, с цел да се поддържат привидно добри отношения в колектива. При нарушаване на тези норми задължително трябва да бъдат предприемани действия страна за реализиране на дисциплинарна отговорност.

Искам да изтъкна намерението си да продължа да работя активно за поддържане на нормални колегиални отношения с магистратите и служителите от Военен съд - Пловдив, с който Военно-окръжна прокуратура – Пловдив е функционално свързана и нейната работа е невъзможно да бъде разглеждана, изолирана от него. В отношението си към съда, прокурорът е длъжен според мен да спазва някои основни принципа: да съзнава, че е участник в равнопоставен процес, при който е немислимо да въздейства по какъвто й да е начин върху съда; да има етично и коректно процесуално поведение при комуникацията със съда, вкл. и в случаите, в които съдът не е уважил направено искане от страна на прокурора. Не следва да се коментират в публичното пространство актове на съда, независимо дали са влезли в сила или не.

2.Продължаване на усилията за поддържане на добро взаимодействие с органите на РС "Военна полиция" Пловдив и на териториалните дирекции на ДАНС. Административният ръководител на Военно-окръжна прокуратура - Пловдив, в рамките на законовите си правомощия, трябва да изисква конкретни резултати, да е наясно с насоките на тяхната дейност, конкретните действия, които ще бъдат предприети и постоянно да следи за постигнатите резултати. За реализиране на тази цел смятам, че трябва да продължи практиката за

провеждане на срещи – регулярни и извънредни, с ръководния състав, в които да участват и оперативните работници, ангажирани с конкретни случаи. Трябва да продължат усилията, без изземване на чужди законови правомощия, за утвърждаване на формиралата се тенденция при работата по по-сериозни казуси между разследващите органи и оперативните работници да има взаимодействие и синхрон. Необходимо е оперативните работници да бъдат в постоянно взаимодействие с разследващите органи и наблюдаващите прокурори от започване на проверката, до приключване на досъдебното производство, като се използва пълният оперативен и процесуален инструментариум за доказване на пресъплението.

За изпълнението на тази цел, чрез съдействието на административния ръководител на Военно-апелативна прокуратура – София, ще търся и организирането на срещи с ръководството на Служба „Военна полиция“ – София, в резултат на които, при незадоволителни резултати в работата на РС „Военна полиция“ – Пловдив, висшето военно-полицейско ръководство да прецени дали да вземе мерки от административно-организационен, дисциплинарен или кадрови характер.

3. Постоянно трябва да се подобряват резултатите по отношение на наказателното преследване на корупционни престъпления, особено извършени от лица, заемащи отговорно служебно положение. Както съм посочил по-горе, контролът по изпълнението на големите обществени поръчки, осъществявани в стратегическите военни обекти на територията на Военно-окръжна прокуратура – Пловдив, е възможен криминогенен фактор, на които следва да се противодейства. Тъй като традиционно тези казуси са сложни, ще насърчавам наблюдаващите прокурори активно да използват възможностите за оказване на засилена методическа помощ от страна на Военно-апелативна прокуратура - София съобразно правилата, предвидени в Заповед № РД- 04-240/10.09.2024г. на и.ф. Главен прокурор. Необходимост от засилена методическа помощ се налага и в случаи на наблюдавани от Военно-окръжна прокуратура – Пловдив досъдебни производства за извършени от длъжностни лица престъпления с вероятен корупционен мотив, съгласно единния каталог на корупционните престъпления.

4. Продължаване на действията за максимално ограничаване на броя на делата, внесени за разглеждане от Военен съд гр. Пловдив, по които съдебното производство се прекратява, поради изложени мотиви от съда за допуснати съществени процесуални нарушения, а на практика се касае за

технически грешки и/или пропуски. Предвид липсата на нормативно установена възможност, изготвените обвинителни актове, споразуменията и постановления по чл. 375 от НПК преди деловодното им извеждане и изпращането им ведно с досъдебното производство във Военен съд гр. Пловдив, да бъдат проверявани за технически грешки от административния ръководител, на прокурорите трябва посоянно да се обръща внимание да бъдат по-прецизни и внимателни при съставянето на тези актове. Това трябва да се извършва на общи събрания, след получаване на върнатото дело. При констатиране на трайно еднотипни слабости в работата, ще бъде преценяно във всеки конкретен случай дали са налице предпоставките за реализиране на дисциплинарна отговорност. Тази мярка ще доведе до редуциране на броя на върнатите дела, когато причината за това е изцяло в прокурора, а не се дължи на различни чисто юридически възгледи. Стремех към трайно отсъствие на оправдателни присъди би бил абсурден, но не е така с преследване на целта за минимизиране на броя на върнатите дела, дори в определени отчетни периоди – на липсата на такива.

5. Мотивите на всеки влязъл в сила оправдателен съдебен акт трябва да продължат да бъдат анализирани не само от наблюдаващите прокурори, но и от разследващите органи, тъй като много често причините за този резултат се пораждат още в хода на разследването, а не касаят единствено действията на наблюдаващия прокурор след неговото завършване. По този начин всички, които са ангажирани с работата по досъдебните производства, ще възприемат и разберат допуснатите пропуски, стремежи се да не бъдат повтаряни отново.

6. Трябва да бъдат използвани всички възможности за участие в обучителни мероприятия, с оглед повишаване на квалификацията на военните магистрати и съдебните служители. Периодичното прочитане на лекции и обсъждането на казуси не е в състояние да замести изцяло организираните на централно ниво обучения. Същите намирам за изключително важни, защото законовите рамки предпоставят практиката на военно-окръжните прокуратури да не е толкова богата, като на голяма част от прокуратурите с обща компетентност. Например, след приемане на Закона за европейската заповед за разследване и обнародването му през м. февруари 2018 г. Военно-окръжна прокуратура не е издавала такъв акт, нито пък е действала като компетентен орган по признаване на европейска заповед за разследване, издадена в друга страна членка. Също така не е

използвана европейска заповед за арест, при която, освен процедурата по нейното издаване, съществуват множество особености при взаимодействието с органите на МВР, отговарящи за международното оперативно сътрудничество, а впоследствие и с изпълняващия орган в съответната държава членка на ЕС. Разбираемо липсва практика и по разследването на някои престъпления със сложни състави.

Горното според мен обуславя важноста на участието в подходящи обучителни мероприятия, провеждани от магистрати и експерти с практически опит в конкретното направление. Това включва и насърчаването им за участие в такива програми, когато това зависи от личната им инициатива, а участниците не се определят от административния ръководител.

В заключение, бих искал да изтъкна, че ако получа Вашето доверие, ще положа всички възможни усилия, да бъдат запазени досегашните постижения в работата на Военно-окръжна прокуратура гр. Пловдив, както и да бъдат изпълнени посочените по-горе цели, давайки своя принос за утвърждаване на авторитета на Прокуратурата.

С УВАЖЕНИЕ:

/майор Христо Анчев /